

denen. Paa tidligere Exempler i modsat Retning kan ikke lægges Vægt, eftersom det er første Gang, at Grundlovens § 17 bringes i Udførelse. Med Gagen vilde ogsaa bortfalde Pensionberettigelse. Derimod bør de Paagældende ikke affkæres de Emolumenter, som kunne være forbundne med en Stilling i Statstjenesten, da disse alene sigte til at gjøre det muligt at udføre et vist Hverv, men ei i og for sig indeholde Bederlag for udført Tjeneste.

Medundertegnede Hall kan ikke tiltræde den af Udvalgets Fleertal i Henhold til Ovenstaaende foreslaaede, nedenfor anførte, Tilføining til Lovudkastet. Jeg kan ikke skjønne, at en Afvigelse fra den naturlige Regel, at den, der beklæder et Statsembede, ogsaa oppebærer den for samme normerede Gage, finder nogen tilstrækkelig Begrundelse i den tilfældige Omstændighed, at den, der beklæder et saadant Embede, tillige i en anden Egenkab, paa Grund af sit Forhold til Thronen, nyder en Apanage. Den Besparelse, der ved en saadan extraordinair Inddragning af en Gage vilde vindes for Statskassen, er derhos saa ubetydelig, og den Forøgelse af Indtægter, om hvilken der derved bliver Spørgsmaal, saa ringe i Forhold til Størrelsen af den Apanage, som Prindsens høie Stilling og Bestemmelse giver ham Adkomst til, at jeg saameget mindre kan finde det nødvendigt eller passende, at Rigsdagen, forsaavidt den iøvrigt maatte være rede til at vedtage den i Lovudkastet bestemte Apanage, dermed vilde forbinde en saadan indskrænkende Clausul, som sikkert ikke lidet vilde svække Betydningen af denne Indvilligelse.

Jeg maa saaledes tiltræde Thinget at vedtage det foreliggende Lovudkast uden nogen Indskrænkning eller Tilføielse.

Udvalgets Fleertal finder sig herved foranlediget til at fremhæve, at dets Forslag ikke gaaer ud paa at inddrage eller bespare Gage,

men kun paa at forebygge, at denne ikke skal oppebæres af Apanagister, men tilfalde dem, som efter deres Tjenststilling dertil ere nærmest berettigede.

Da Hs. Høihed Prinds Christian allerede beboer Palaiet Nr. 123 i Amaliegaden i Henhold til den kongelige Kundgjørelse af 30te Mai 1849 § 4 h, hvorved dette Palais er henført til de Statseiendomme, som ere bestemte til Bortleie eller Afhændelse, efter derom tagen nærmere kongelig Bestlutning, navnlig forsaavidt angaaer den Medlemmer af Kongehuset for Tiden indrømmede Benyttelse, synes det ikke fornødent herom at optage Noget i nærværende Lov. Vel er det i samme Kundgjørelse Nr. 1 og 2 bestemt, at, naar Kongen tager et Beboelseslocale i Besiddelse, beskrives den indvendige Istandsættelse og Bedeligholdelse, efter Overleveringen, af Civillisten, og den samme Grundsatning vil altsaa ogsaa komme til Anvendelse ved Apanager, men, da dette kan ordnes gennem Finantsloven, synes en udtrykkelig Udtalelse derom i nærværende Lov mindre nødvendig. Det Samme gjælder ogsaa om fremtidig Afholdelse af $\frac{2}{3}$ af de med Palaiet Nr. 123 i Amaliegaden forbundne Udgifter af de andre Landsdels. Endelig er det en umiddelbar Følge af Pensionloven af 5te Januar 1851 § 2, at den Apanage, som nu voteres, vil have at bære de den vedkommende Pensioner, og at saadanne ikke ved dens Ophor ville kunne forventes udbettede af Statskassen.

Udvalget har saaledes troet at kunne indskrænke sig til at indstille, at det forelagte Lovudkast vedtages med følgende af dets Fleertal tiltraadte Tilføining:

„Derimod ophører Hs. Høihed at nyde den ham nu tillagte Gage, ligesom saadan ikke for Fremtiden kan tillægges ham for andre Embeder i Statens Tjeneste, hvis Bestyrelse maatte overdrages ham“.

Hall. J. A. Hansen.

Rosenørn.

Formand og Ordfører.

Tscherning.

G. Winther.

Secretair.